

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Lüderi Menckenii, IC. Facult. Iurid. Lipsiensis Ordinarii
Tractatio Synoptica Institutionvm Iuris Iustinianearvm
Theoretico-Practica**

Mencke, Lüder

Lipsiae, MDCCXXXV

VD18 11839880

Tit. XIV. De Haeredibus Instituendis.

urn:nbn:de:gbv:45:1-18253

- (9) *Incluso pro Patre Fidem si non det. §. 8.* (10) *Eundem
A truce nec variis liberet Hoste modis. §. 13.*
- (11) *Si vetet Auctorem testari Sanguinis. §. 9.* (12) *Adfir
Si levibus Mitis quos vel Arena juvat. §. 10.*
- (13) *A sanctis veterum si degeneraverit Aris. §. 14.*
- (14) *Filia si Quæsum Corpore sponte facit. §. 11.*
2. Causæ Exhæredat. Parentum 8. ex d. N. c. 4.
- (1) *Si Capitis natum Pater accusaverit. N. 115. c. 4. §. 1.*
(2) *Ejus.
Aut Vitæ Infidias clamve palamve struat. §. 2.*
- (3) *Si vetuit cupidum Secreta novissima Mentis
Prodere §. 4.* (4) *Nec veritus sit temerare Nurum. §. 3.*
- (5) *Si Pater & Genitrix sibi Fata scelestæ minentur. §. 5.*
- (6) *Fulera nec ad Nati clausa Furentis eant. §. 6.*
- (7) *Filius Auxilio si non Patris hostica linquit
Limina. §. 7.* (8) *Si Genitor Numen inane colat. §. 8.*
3. Causæ Exhæredat. Fratrum 3. ex N 22. c. 47.
- (1) *Infidias Vitæ Fratris qui struxerit. (2) Ejus
Crimen apud Populum detexerit Accusator.*
- (3) *Si passa est Culpa Fratris Substantia Damnum.*

TIT. XIV.

De Hæredibus Instituendis.

Ex Cajo l. 31. ff. hoc tit. HERedes instituere permisum est tam liberos homines, quam servos: & tam proprios, quam alienos. Proprios autem olim quidem secundum plurium sententias non aliter quam cum libertate recte instituere licebat: hodie vero etiam sine libertate ex nostra ^{* v.L. pen.} Constitutione heredes eos instituere permisum est. Quod non per innovationem cessartis serv. he red. instit. induximus, sed quoniam æquius erat, & Attilicino placuisse, Paulus suis libris, quos tam ad Masrium Sabinum, quam ad Plautium scripsit, refert. Proprius autem servus etiam is intelligitur, in quo nudam proprietatem testator habet, alio usumfrumentum

Etum habente. Est tamen casus, in quo nec cum libertate utiliter servus a domina heres instituitur, ut Constitutione Divorum Severi & Antonini catur, cujus verba hæc sunt: *Servum, adulterio masculatum, non jure testamento manumissum ante sententiam ab ea muliere videri, que rea fuerat ejusdem criminis postulata, rationis est.* Quare sequitur, ut in eundem a domina collata heredis institutio nullius momenti habeatur. Alienus servus etiam is intelligitur, in quo usumfructum testator habet.

*Si servus heres institutus in eadem causa manferit,
vel non.*

1. Servus autem a domino suo heres institutus, si quidem in eadem causa manferit, fit ex testamento liber, heresque ei necessarius. Si vero a vivo testatore manumissus fuerit, suo arbitrio adire hereditatem potest: quia non fit heres necessarius, cum utrumque ex domini testamento non consequatur. Quod si alienatus fuerit, jussu novi domini adire hereditatem debet, & ea ratione per eum dominus fit heres. Nam ipse alienatus, neque liber, neque heres esse potest, etiamsi cum libertate heres institutus fuerit. Destitisse enim a libertatis datione videtur dominus, qui eum alienavit. Alienus quoque servus heres institutus, si in eadem causa duravit, jussu ejus domini adire hereditatem debet. Si vero alienatus fuerit ab eo, aut vivo testatore, aut post mortem ejus, antequam adeat, debet jussu novi domini adire. At si manumissus est vivo testatore, vel mortuo, antequam adeat; suo arbitrio adire potest hereditatem.

De servo hereditario.

2. Servus etiam alienus post domini mortem re. Ex Paul. 1. Et heres instituitur: quia & cum hereditariis servis 52. ff. b. s. est testamenti factio. Nondum enim adita hereditas personæ vicem sustinet, non heredis futuri, sed defuncti:

defuncti: cum etiam ejus, qui in utero est, servus recte heres instituatur.

De servo plurium.

3. Servus plurium, cum quibus testamenti factio est, ab extraneo institutus, heres unicuique dominorum, cuius iussu adierit, pro portione domini acquirit hereditatem.

De numero heredum.

4. Et unum hominem, & plures in infinitum, quot quis heredes velit facere, licet.

De divisione hereditatis.

Ex Ulp. I. 5. Hereditas plerumque dividitur in duodecim *so. §. ult.* uncias, quæ assis appellatione continentur. *Ha- ff. hoc tit.* Habet autem & hæc partes propria nomina ab uncia usque ad assem, utputa hæc: uncia, sextans, quadrans, triens, quincunx, semis, septunx, bes, dordrans, dextans, deunx. Non autem utique semper duodecim uncias esse oportet. Nam tot *unciae assem efficiunt, quot testator voluerit:* & si unum tan- tum quis ex semisse, verbi gratia, heredem scripse- rit, totus as in semisse erit. Neque enim *idem ex parte testatus, & ex parte intestatus, decedere potest:* nisi sit miles, cuius sola voluntas in testando spe- ctatur. Et e contrario potest quis in quantascumque voluerit plurimas uncias suam hereditatem di- videre.

De portionibus singulorum heredum. Si testator assem non divisserit, aut partes in quorundam persona non ultra assem expresserit.

6. Si plures instituantur heredes, ita demum in hoc casu partium distributio necessaria est, si nolit testator eos ex æquis partibus heredes esse. Satis enim constat, nullis partibus nominatis, ex æquis partibus heredes esse. Partibus autem in quorum- dam

dam personis expressis, si quis alias sine parte nominatus erit, si quidem aliqua pars assi deerit, ex ea parte heres fit. Et si plures sine parte scripti sunt, omnes in eandem partem concurrunt. Si vero totus as completus sit, ii, qui nominatim expressas partes habent, in dimidiā partem vocantur, & ille, vel illi omnes in alteram dimidiā. Nec interest primus, an medius, an novissimus, sine parte heres scriptus sit: ea enim pars data intelligitur, quæ vacat.

Si pars vacet, aut exuperet.

7. Videamus, si pars aliqua vacet, nec tamen *Ex Ulp. l. quisquam* sine parte sit heres institutus, quid juris 13. ff. hoc sit: veluti si tres ex quartis partibus heredes scripti sint. Et constat, *vacantem partem singulis tacite pro hereditaria parte accedere*, & perinde haberī, ac si ex tertiis partibus heredes scripti essent. Et ex diverso, si plures heredes scripti in portionibus sint, tacite singulis decrescere: ut, si, verbi gratia, quatuor ex tertiis partibus heredes scripti sint, perinde habeantur, ac si unusquisque ex quarta parte scriptus fuisset.

Si plures unciæ quam 12. distributæ sunt.

8. Et si plures unciæ quam duodecim distributæ sint, is, qui sine parte institutus est, quod dupondio deest, habebit. Idemque erit, si dupondius expletus sit. Quæ omnes partes ad assem postea revocantur, quamvis sint plurium unciarum.

De modis instituendi.

9. Heres & pure & sub conditione institui potest: *Ex Pompon. l. 27.* ex certo tempore, aut ad certum tempus non potest: veluti, *post quinquennium quam moriar*, vel, *& Papin. ex Calendis illis*, vel, *usque ad Calendas illas*, heres *l. 34. ff. hoc esto*. Denique diem adjectum haberī pro supervarietate, placet, & perinde esse, ac si pure hæres institutus esset.

De

De conditione impossibili.

Ex Ulp. l. 10. Impossibilis conditio in institutionibus & le-
l. de Cond. instit. & i. gatis, nec non in fideicommissis, & libertatibus, pro
3. ff. d. non scripta habetur.
Cond. &
demonstr.

De pluribus conditionibus.

Ex Paulo ii. Si plures conditiones in institutionibus ad-
l. 5. ff. de scriptae sunt, siquidem conjunctim, utputa; Si illud
condit. in. & illud factum fuerit; omnibus parendum est. Si
sle. separatim, veluti: Si illud aut illud factum fuerit;
cuilibet obtemperare satis est.

De his, quos nunquam testator vidit.

12. Ii, quos nunquam testator vidit, heredes in-
stitui poslunt: veluti, si fratri filios peregrinan-
tes, ignorans qui essent, heredes instituerit. Ignor-
rantia enim testantis inutilem institutionem non
facit.

I.

Hæredis Institutio est futuri Successoris in Te-
stamento a Testatore facta directis Verbis
Designatio. a. §. 34. J. d. leg. l. 27. §. 12. ad SGt.
Treb. l. 62. ff. d. R. J. ubi Verba communia, quæ
recipiunt Sensum Verborum imperativorum; s.
directorum, & precariorum, pro directis haben-
tur in Dubio. a. c. 1. d. testam. in 6. Novell. u8. c. 3.
ceu pron. F. J. L. M. Dec. 705. versus Lubecam,
conf. P. 3. C. El. 9. §. Und ob wohl. Est autem
Hæredis Institutio, cum Hæres designatur ex
Juris Necessitate, N. u5. c. 3. 4. necessaria; quan-
do ex libero Arbitrio, voluntaria. a. l. 62. ff. d. R.
J. §. 34. J. d. legat.

II. Hæredes institui possunt omnes, qui cape-
re ex Testamento queunt, §. 4. J. d. Hæred. qual.
five

sive liberi Homines, PR. J. b. sive Servi, iique si- Pr. I. h.
ve proprii, sive alieni. Proprii cum vel sine Li-
bertatis Datione expressa. d. PR. j. §. 2. J. qui
& ex quib. caus.

III. Servi alieni adeunt Hæreditatem, sive in
eadem Causa durent, §. I. J. b. sive alienati sint, §. 1. I. h.
antequam adirent, Jussu Domini. d. §.

IV. Servi recte instituuntur, etiamsi Domi-
nus sit mortuus, (aut in Utero. §. II. J. b. (a) l. 7.
ff. d. Stat. hom.) §. II. J. b. j. l. 61. ff. d. acquir. rer. §. 2. I. h.
dom. Servi communes, ab extraneo instituti Do-
minis, quorum Jussu adeunt, pro Portione Do-
minii acquirunt. §. III. J. b. Dicta hactenus §. 3. I. h.
de Servis raro *hodie*, & non nisi in Mancipiis
Turcicis, applicari poterunt.

V. Hæredes instituuntur vel plures, vel unus.
Unus institutus in Parte hæreditaria, e. g. Semis-
se, capit totam Hæreditatem Jure accrescendi;
§. V. J. b. nisi Testator sit Miles, d. §. L. 7. ff. d. §. 5. I. h.
R. J. (b) etiam *hodie*. Partes autem hæreditariæ
constituuntur XII., ubi denotat Partem ex duo-
decim unam *Uncia*, Partes duas *Sextans*, tres
Quadrans, quatuor *Triens*, quinque *Quincunx*,
sex *Semis*, septem *Septunx*, octo *Bes*, novem *Do-*
drans, decem *Dextans*, undecim *Deunx*, duode-
cim *As*. §. V. J. b. Testatori vero in quantascun-
que *Uncias* Hæreditatem dividere licet. d. §.

(a) Nondum adita Hæreditas vicem personæ defuncti
sustinet. §. II. J. b.

(b) Idem ex Parte testatus & ex Parte intestatus dece-
dere nequit, nisi sit miles. §. V. J. b. L. 7. ff. d. R. J.

VI. Plurium Hæredum Institutio fit Arbitrio

§. 4. I. h. Testatoris, §. IV. f. b. eaque suscipitur vel uniformiter, scilicet eadem Ratione; vel difformiter. i.e.

§. 6. 7. 8. diversa Ratione. §. VI. VII. VIII. eod. conf. Tr. I. h. Syn. Inst. b. t.

VII. Ratione Qualitatis Heredis Institutio fit vel pure, vel sub Conditione. Pure institutus esse creditur etiam, qui ex certo Tempore Hæres scriptus est, a. L. 7. ff. d. R. f. & cum quis ad certum Tempus Hæres scriptus est, illius Tempor-

§. 9. I. h. ris Lapsu Hæres esse non desinit. §. IX. f. b. j. L. 88. ff. d. hæred. inst. (c) Id quod nec hodie mutatum a. l. 27. C. d. Testam.

VIII. Conditio, sub qua fit Institutio, est Qualitas Actui adjecta, Vim ejus conferens in Casum futurum, l. 39. ff. d. R. C. & incertum, l. 9 §. 1. ff. d. novat. Dividitur in impossibilem & possibilem. Impossibilis adimpleri nequit, & est talis. vel Naturæ vel Jure, Adimplementum impediente.

§. 10. I. h. l. 14. l. 15. ff. d. cond. inst. §. X. f. b. (d) Possibilis adimpleri potest, estque juxta l. un. §. 7. C. d. cad. toll. vel potestativa, cuius Impletio a Voluntate & Potestate implere debentis dependet; l. 28. ff. d. cond. inst. vel casualis, cuius Impletio a fortuito Eventu dependet; vel mixta, eaque partim potestativa, partim casualis est.

IX. Hæredes extranei sub quavis Conditione

(c) Qui semel Hæres extitit, Hæres esse non desinit L. 88. ff. d. hæred. inst.

(d) Impossibilis Conditio in ultimis Voluntatibus pro non adscripta habetur. §. X. f. b. L. 14. ff. d. cond. inst.

possi-

possibili institui queunt: *a. l. un. §. 7. C. d. cad'*
toll. Filiis familias saltem sub Conditione potesta-
tiva. l. 4. ff. d. hær. inst. Impossibilis Conditio
 vero Institutioni addita pro non adscripta habe-
 tur, *§. X. J. b. L. 14. ff. d. cond. inst.* idemque ob-
 tinet, si Legato vel Fideicommisso adjecta sit,
d. §. etiam hodie.

X. Hæredis Institutioni adjicitur Conditio vel
 una vel varia, & cum hæc expressa est conjun-
 ctim omnibus, disjunctim uni, satisfaciendum
 est. *§. XI. J. b. j. C. 70. d. R. J. 6. (e)* §. II. I. h.

XI. Hæredes institui possunt etiam ii, quos
 Testator nunquam vidit. *§. XII. J. b.* §. 12. I. h.

TIT. XV.

De Vulgari Substitutione.

De pluribus gradibus heredum.

POTEST autem quis in testamento suo plures Ex Mar-
 gradus heredum facere, ut puta: Si ille heres non cian. l. 36.
 erit, ille heres esto. Et deinceps, in quantum velit pr. ff. de
 testator, substituere potest: & novissimo loco in Vulg. &
 P̄p̄ill. subsidium vel servum necessarium heredem insti- Substit.
 tuere.

De numero heredum singulis gradibus.

i. Et plures in unius locum possunt substitui, vel Ex d. l. 36.
 unus in plurimum, vel singuli in singulorum, vel invi- §. 1. ff.
 cem ipsi, qui heredes instituti sunt. b. t.

Quam partem singuli substituti accipiunt, si partes in
 substitutione expressæ non sint.

2. Et si ex disparibus partibus heredes scriptos

(e) In alternativis sufficit alterutrum adimpleri. C. 70.
 d. R. J. 6.